

bliver deri, vil jeg ved Lovens endelige Bestagelse paa ingen Maade kunne stemme for den. Det er — jeg gjentager det — idelig og idelig fremgaaet af vore Forhandlinger her, at ved enhver Leilighed, naar der er Noget at faae udrettet, nogen Byrde at paalægge, huffer man Sogneraadene, men naar der kommer Spørgsmaal om, hvorledes en eller anden Ting skal organiseres eller indrettes, om denne Sag end staaer i umiddelbar Forbindelse med Sognecommunerne og er nok saa forskjellig paa de forskjellige Steder, saa kjender man ikke Sognebestyrrelserne. Det er en almindelig Indvending, der efter min Mening meget passende kan gjøres ved Sagens 1ste Behandling, som jeg her har udtalt angaaende de to nævnte Paragraffer. Der er andre Smaa-ting, som jeg ikke nu vil nævne — de ere berørte af flere ærede Talere — jeg vil kun sige, at naar ikke Sognecommunerne faae nogen Indflydelse paa, hvad der skal gjælde i den Bedragt, som er stillet i Udsigt i § 2, saa maa jeg for mit Bedkommende betragte Loven som et Tilbagefald, jeg vil ikke sige, et Overtag, thi hvad Lovgivningsmagten bestemmer, er ikke noget Overtag, men lovligt, naar det bliver til Lov; men det er et Tilbagefald og en Fornægtelse af det Princip og den Bet, som vi for nogle Aar siden kom ind paa og Alle syntes at være saa glade ved.

C. W. Nyholm: Min ærede Side-
mand tilhøre (Bregendahl) yttrede nogen Frygt for den Myndighed, som § 14 i Lovudkastet giver Dommeren til at afgjøre Sager med en Advarsel. Jeg maa tilstaae, at jeg for mit Bedkommende ikke kan dele denne Frygt. Jeg kan ikke indsee, at den kan have nogen virkelig Begrundelse. For det Første, hvad er en Advarsel? En Advarsel er paa ingen Maade nogen egentlig Trettesættelse, en Advarsel er en meget lempelig Bisen tilbage af et Forhold i en sfaansom og mild Form; den maa altsaa ikke opfattes som nogen Trettesættelse, det Stødende i en Trettesættelse, kan ialtfald ikke ligge i en Advarsel. Men dernæst bliver en Advarsel heller ikke anvendt af Dommeren, undtagen naar Factum er indrømmet eller klart bevist, og tillige naar dette Factums

Strid mod Loven er klar. Er der nogen Tvivl enten om det One eller det Andet, eller Sagen er af større Betydning, gaaer Sagen til Rettergang, medmindre den er af saa forsvindende Betydning, at man end ikke anseer det for Umagen værd at foretage videre ved den og da enten hæver den eller lægger den ganske tilside. Den offentlige Politret i Kjøbenhavn har jo nu bestaaet i 7 Aar, og jeg har ingensinde hørt Spor af Klage over, at Retten til at give Advarsel er bleven misbrukt til Skade eller Misnoie for den Tiltalte; tværtimod, jeg troer, at den almindelige Erfaring er gaaet i modsat Retning. Den, der er sluppen med en Advarsel, er stedse gaaet bort, takkende for og veltilfreds med denne Afgjævelsesmaade, og jeg har ingensinde seet Noget som helst, der kunde tyde paa, at Noget derved havde følt sig gaaet for nær. Jeg troer, at netop den fuldkomne frie Magt hos Dommeren til at afgjøre Sagen ved en Advarsel er i høi Grad nyttig, ja paa en vis Maade nødvendig. Dommeren maa kunne handle med fuldkommen Frihed, hvis han overhovedet skal kunne benytte denne Ret; men lægges der Baand paa ham, og det vilde blive et Baand, dersom der kunde protesteres imod en Advarsel, vilde han ikke kunne anvende den Myndighed, som Loven giver ham, paa en Maade, som svarer til Hensigten. Naar man desuden paa den ene Side forlanger, at Indklagede skal kunne protestere mod Advarslen, vil man paa den anden Side jo kunne forlange, at det Offentlige ogsaa skal kunne blande sig i Sagen og ligeledes protestere imod, at den afgjøres med en Advarsel. Det forekommer mig at gjælde om denne og al Slags discretionaire Myndigheder overhovedet, at der maa have fuldkommen fri Haand i deres Benyttelse, og har man ikke den Tillid til de Bedkommende, at de vilde benytte Magten paa rette Maade, saa veed jeg overhovedet ikke, hvorfor man vil indrømme dem en sliq Beføjelse.

Justitsministeren: Med Hensyn til de allerfleste Bemærkninger, som ere fremkomne i Anledning af nærværende Lovforslag, troer jeg at turde sige, at der ikke er nogen prin-